

עת"א 18086/09/20 - יוסי אלפסי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 18086-09-20 אלפסי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד הנשיא רון שפירא
עותר	יוסי אלפסי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר במסגרתה הוא מבקש להורות למשיב להעבירו מכלא כרמל למתקן כליאה באזור הדרום או לחלופין באזור המרכז, היות שבני משפחתו לרבות שבעת ילדיו מתגוררים בבאר שבע ולאור מצבה הרפואי של אשתו המקשה עליה להגיע לבקרו.

העותר מרצה מאסר למשך שנתיים, ארבעה חודשים וחמישה עשר ימים, החל מיום 28.09.19, לאחר שהורשע בביצוע עבירה של ניסיון סחר בסמים. כן הופקעו עבודות שירות בהחלטה שיפוטית בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, איומים והעלבת עובד ציבור.

לטענת ב"כ העותר, העותר הינו אסיר חיובי והתנהלותו בין כותלי בית הסוהר ללא דופי. הוא משתתף בקבוצות טיפוליות ולא נרשמו לחובתו דו"חות משמעת בתקופת מאסרו. נטען כי הוא נשוי ואב לשבעה ילדים ולאור מגפת הקורונה נמנעו ביקורי אסירים לתקופה בלתי מבוטלת, אך כיום שב"ס מאפשר ביקורי אסירים בכפוף למגבלות. נטען כי משפחת העותר מתגוררת בבאר שבע ועל מנת לממש את הזכות לביקורים נאלצת המשפחה להשתמש בתחבורה ציבורית בנסיעה הנמשכת למעלה משלוש שעות לכל כיוון. נטען כי זכות הביקור חשובה לעידוד האסיר בשעות הקשות ובמיוחד בתקופה זו ולאור מצבו של העותר כאב למשפחה מרובת ילדים. נטען כי אשת המבקש סובלת ממחלה ניונית וחווה קושי משמעותי יותר ממבקרים אחרים והיא נחשפת לסיכון להדבקה בנסיעות ארוכות ויש לתת לכך משקל מיוחד לאור מצבה הרפואי.

המשיב טוען כי הגורם המוסמך, ועדת העברות ארצית, בחן את בקשת העותר והחליט שלא להיעתר לה בשלב זה, הן

נוכח חו"ד רופא מחוז צפון ולפיה מעיון במסמכים הרפואיים של אשת העותר שהועברו לא עולה בעיית ניידות, והן בשל מצב התחלואה הקשה המצריך צמצום תנועת אסירים בין בתי הסוהר למינימום הכרחי, זאת כחלק מצעדים שנקט המשיב למניעת התפשטות נגיף הקורונה במתקני הכליאה. כן נטען כי שיבוצו של אסיר במתקן כליאה זה או אחר מצוי בליבת שיקול הדעת המנהלי של רשויות בתי הסוהר ואין לאסיר כל זכות לעבור מכלא אחד למשנהו. נטען כי שיבוץ האסירים הינה מלאכה המורכבת משיקולים רבים ושונים, אשר נעשית תוך בחינת כלל האסירים הקיימים בבתי הסוהר ואלה המועמדים לשיבוץ, אינטרסים של האסיר ושל שמירה על הביטחון, כללי הסדר והמדרוג הקיימים בבתי הסוהר. נטען כי ייעודו של המשיב הינו החזקת אסירים במשמורת בטוחה ולכן שיקולי השמירה על הסדר והניהול התקין עולים על פני שיקולי נוחיות האסיר. נטען כי מדובר בהחלטה סבירה שהתקבלה משיקולים ענייניים והעותר לא הראה פגם המצדיק התערבות בה. המשיב מציין כי עם חזרת תנועות האסירים לשגרה וככל שהעותר יתמיד בהתנהגות חיובית, הוא יוכל לפנות בבקשה מתאימה לבחינת העברתו לכלא אחר. המשיב ציין בדיון שהתקיים לפני כי לעותר דין משמעותי מיום 29.7.20 מאחר שסירב להיכנס לתאו בספירת הערב וקיבל דו"ח משמעת. עוד ציין המשיב כי גם כשהיה העותר באיילון לא ביקרו אותו באופן תדיר ולכן לא ברור כיצד העברה תשנה את התמונה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב להעביר את העותר לכלא אחר בשלב זה, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק את התערבותו של בית משפט.

יצוין כי למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של האסיר, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר [רע"ב 8858/15 סיבוני נ' שב"ס (03.08.2016)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולאסיר, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בקשתו של העותר נבחנה על ידי ועדת העברות, אשר קבעה כי מהמסמכים הרפואיים של אשת העותר לא עולה בעיית ניידות. כמו כן, כפי שטוען המשיב, בקשתו של העותר להעברה סורבה בשלב זה בשל מצב התחלואה הקשה, המצריך צמצום תנועת אסירים בין בתי הסוהר למינימום הכרחי, זאת כחלק מצעדים שנקט המשיב למניעת התפשטות נגיף הקורונה במתקני הכליאה. סבורני כי ההחלטה שהתקבלה בעניינו של העותר הינה החלטה סבירה בנסיבות העניין ואין מקום להתערב בה.

כאמור, בעניינו של העותר התקיימה בדיקה וועדת העברות הגיעה להחלטה לאחר בחינת הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים ובהתחשב במצב התחלואה הקיים בארץ. על כן, לא מצאתי כי ההחלטה שניתנה בעניינו של העותר הינה החלטה בלתי סבירה או כי נפל בה פגם המצדיק התערבות. בית המשפט שמע טענות העותר לפיהן היו הרבה העברות מבית הסוהר לאזור באר שבע, אך עם כל הצער שבדבר וההבנה לטענות בדבר מצבה של אשתו של העותר, בנסיבות העניין ולאור מצב התחלואה, מדובר בעניין שנתון לשיקול דעתו של המשיב, אשר שקל את העניין והפעיל סמכותו באופן סביר ולכן אין מקום להתערב בהחלטת המשיב.

בסיכומי של דבר, העתירה נדחית.

עם זאת, ובשים לב להימשכות הצפויה של מצב התחלואה, ומבלי להתעלם משיקולים אחרים ששב"ס חייב להביא בחשבון בכל החלטה על העברת אסיר למקן כליאה אחר, ראוי כי עניינו של האסיר ישקל שוב בתוך פרק זמן סביר. לגופו של עניין אינני מביע עמדה. גורמי שב"ס יבחנו שוב את מכלול הנתונים, לרות בתנהלות של העותר בכלא ומצב משפחתו, וישקלו שוב את בקשתו של האסיר באמות המידה הנדרשות.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"א, 19
אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא